

Inkomensgrens 2 x modaal en de bonusregeling voor zorgverleners

De wens bij de bonusregeling is om hoge inkomens uit te sluiten. Hoog is hier gedefinieerd als twee maal modaal wat overeenkomt met een bruto jaarinkomen van €73.000,-

Ten aanzien van de subsidieregeling liggen er twee vraagpunten voor:

- 1. Nemen we de inkomensgrens mee als hard criterium in de regeling zelf?**
- 2. Hoe operationaliseren we de grens van twee maal modaal in de praktijk?**

Ad 1. Nemen we de inkomensgrens mee als hard criterium in de regeling zelf?

Opnemen van de inkomensgrens in de regeling betekent dat je dit ook moet controleren. Dit is een lastige klus waarbij het gaat om persoonsgevoelige gegevens. Gezien het aantal medewerkers waarvan verwacht wordt dat een bonus wordt aangevraagd gaat het ook om grote aantallen medewerkers waarop op individueel niveau gecontroleerd moet worden. Ook bij controle op deelpopulaties gaat het al snel over forse administratieve lasten voor de zorgaanbieders (en DUS-I).

Wanneer de twee maal modaal grens niet in de regeling komt dan zal meer moeten worden uitgegaan van vertrouwen.

In alle gevallen is het idee om een bestuursverklaring te laten tekenen waarbij de bevoegd bestuurder verklaart dat geen medewerkers zijn opgevoerd die meer dan 2 x modaal verdienen.

In alle gevallen zal ook in de handreiking aandacht worden geschonken hoe omgegaan moet worden met de 2 x modaal grens in relatie tot het al dan niet bij aanvraag opvoeren van een medewerker.

Voorstel:

Gezien de complexiteit van feitelijke controle op inkomens van medewerkers niet in de regeling zelf opnemen van de inkomensgrens, maar deze – naast het uitgangspunt van vertrouwen – via de handreiking, de bestuursverklaring en eventuele steekproeven bewaken.

Alternatief:

Wel expliciet in de regeling opnemen. Proces bij aanvraag blijft dan gelijk en daar wordt dan anders dan met bestuursverklaring niet getoetst. Bij de verantwoording voor de subsidievaststelling zal dan op individueel niveau bij de zorgaanbieders moeten worden getoetst.

Ad 2. Hoe operationaliseren we de grens van twee maal modaal in de praktijk?

Het naar een maandbedrag omgerekende grensbedrag dat overeenkomt met twee maal modaal meestal niet helemaal aan het begin of helemaal aan het eind van een schaal ligt. Dat maakt dat in een en dezelfde schaal zowel meer als minder dan twee maal modaal kan worden verdiend.

Het is moeilijk uitlegbaar is dat bij uitoefening van hetzelfde beroep uitoefent of dezelfde functie en een daarbij geleverde prestatie die even uitzonderlijke is geweest de persoon die een paar periodieken lager in een schaal zit wel een bonus krijgt dan de persoon die een paar periodieken hoger in dezelfde schaal zit.

Daarbij komt dat een grens binnen een schaal qua selectie en controle minder eenduidig is en daarmee dus ook lastiger en bewerkelijker.

Voorstel:

In de handreiking operationaliseren we de grens van twee keer modaal door als grens uit te gaan van de eerste schaal waarin – omgerekend naar voltijds inzet op jaarbasis - vanaf trede nul al meer dan twee maal modaal wordt verdiend.

Bij de cao vvt is dit bijvoorbeeld FWG schaal 75, dus ieder beroep wat standaard in FWG 75 of hoger wordt ingeschaald komt op de 'nee-lijst'.